

Věc T-120/04

Peróxidos Orgánicos, SA

v.

Komise Evropských společenství

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Organické peroxidy – Pokuty –
Článek 81 ES – Nařízení (EHS) č. 2988/74 – Promlčení – Doba trvání
protiprávního jednání – Rozložení důkazního břemene – Rovné zacházení“

Rozsudek Soudu (třetího senátu) ze dne 16. listopadu 2006 II - 4446

Shrnutí rozsudku

- 1. Hospodářská soutěž – Správní řízení – Pravomoci Komise
(Nařízení Rady č. 2988/74 čl. 1 odst. 1)*
- 2. Hospodářská soutěž – Správní řízení – Promlčení stíhání – Počátek lhůty
[Nařízení Rady č. 2988/74, čl. 1 odst. 1 písm. b) a odst. 2, a čl. 2 odst. 1, 2 a 3]*
- 3. Hospodářská soutěž – Správní řízení – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že došlo
k protiprávnímu jednání
(Čl. 81 odst. 1 ES)*

4. *Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Účast podniku na protisoutěžní iniciativě*
5. *Hospodářská soutěž – Správní řízení – Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že došlo k protiprávnímu jednání*
(Sdělení Komise 96/C 207/04)
6. *Hospodářská soutěž – Pokuty – Posouzení podle individuálního jednání podniku*
(Čl. 81 odst. 1 ES)

1. Rozhodnutí, kterým se konstatuje, že došlo k protiprávnímu jednání, nepředstavuje sankci ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení č. 2988/74, o promlčení v záležitostech stíhání a výkonu práva v oblasti hospodářské soutěže, a promlčení upravené tímto ustanovením se na něj tedy nevztahuje. V důsledku toho promlčení pravomoci Komise uložit pokuty nemůže mít dopad na její implicitní pravomoc konstatovat, že došlo k protiprávnímu jednání. Nicméně výkon této implicitní pravomoci přijmout rozhodnutí, v němž Komise po uplynutí promlčecí lhůty konstatuje, že došlo k protiprávnímu jednání, podléhá podmínce, že Komise prokáže, že má oprávněný zájem učinit takové konstatování.

č. 2988/74, o promlčení v záležitostech stíhání a výkonu práva v oblasti hospodářské soutěže, k tomu, aby byla v případě trvajících nebo pokračujících protiprávního jednání promlčena pravomoc Komise uložit pokuty, musí uběhnout pět let ode dne, kdy bylo ukončeno protiprávní jednání. Přitom na základě čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení promlčecí doba může být přerušena jakýmkoli aktem Komise směřujícím k vyšetřování protiprávního jednání, zejména písemnými žádostmi o informace, přičemž přerušování promlčecí doby nabývá účinnosti dnem, kdy je uvedena žádost oznámena osobě, které je určena, v důsledku čehož začíná od tohoto data běžet nová promlčecí doba podle čl. 2 odst. 3 uvedeného nařízení.

(viz bod 18)

2. Pokud jde o promlčení na základě čl. 1 odst. 1 písm. b) a odst. 2 nařízení

V tomto ohledu přerušování promlčecí doby v souladu s čl. 2 odst. 1 druhou

větou nařízení č. 2988/74 způsobené oznámením žádosti o informace podnikům účastnícím se podopatření kartelové dohody se rovněž vztahuje na jiný podnik, jakožto účastníka téhož podopatření, byť tomuto podniku nebyla určena uvedená žádost o informace.

trvání protiprávního jednání, opřela alespoň o důkazy vztahující se k časově dostatečně blízkým skutkovým okolnostem tak, aby bylo možné důvodně připustit, že toto protiprávní jednání trvalo nepřetržitě mezi dvěma konkrétními daty.

(viz body 46–47)

3. Přísluší straně nebo orgánu, který tvrdí, že byla porušena pravidla hospodářské soutěže, aby předložil důkaz, který právně dostačujícím způsobem prokazuje skutečnosti zakládající protiprávní jednání, a přísluší podniku, který uplatňuje důvod na obranu proti konstatování, že se dopustil protiprávního jednání, aby předložil důkaz, že podmínky použití tohoto důvodu na jeho obranu jsou splněny, takže uvedený orgán bude muset uplatnit jiný důkaz.

Pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání, tato doba je prvkem naplňujícím pojem protiprávního jednání na základě čl. 81 odst. 1 ES, přičemž důkazní břemeno ohledně existence tohoto prvku nese nejprve Komise. V tomto ohledu judikatura vyžaduje, aby se Komise, pokud neexistují důkazy, které mohou přímo prokázat dobu

Obecná zásada, podle které Komise musí prokázat všechny prvky zakládající protiprávní jednání, včetně doby trvání tohoto jednání, které mohou mít dopad na její konečné závěry, pokud jde o závažnost uvedeného protiprávního jednání, není zpochybněna skutečností, že dotčený podnik uplatnil důvod na svou obranu vycházející z promlčení, jehož prokázání v zásadě přísluší posledně uvedenému. Kromě toho, že tento důvod na obranu se nevztahuje na konstatování, že došlo k protiprávnímu jednání, je totiž zjevné, že uplatnění takového důvodu nutně předpokládá, že doba trvání protiprávního jednání a den jeho ukončení jsou prokázány. Tyto okolnosti však v tomto ohledu samy o sobě nemohou odůvodnit přenesení důkazního břemene na dotčený podnik. Jednak doba trvání protiprávního jednání, jejíž stanovení předpokládá, že je znám konečný den protiprávního jednání, je jedním ze základních prvků protiprávního jednání, jehož prokázání přísluší Komisi, bez ohledu na skutečnost, že zpochybnění těchto prvků je také součástí důvodu na obranu vycházejícího z promlčení. A jednak je tento závěr odůvodněný s ohledem na skutečnost, že nepro-

mlčení stíhání Komisí na základě nařízení č. 2988/74 o promlčení v záležitostech stíhání a výkonu práva v oblasti hospodářské soutěže je objektivním právním kritériem vyplývajícím ze zásady právní jistoty, potvrzeným druhým bodem odůvodnění uvedeného nařízení, a je tedy podmínkou platnosti jakéhokoli rozhodnutí o uložení sankce. Komise je totiž povinna toto kritérium dodržovat, i když podnik v této souvislosti neuplatnil důvod na svou obranu.

protiprávního jednání a ztěžování jeho odhalení, takže toto mlčky učiněné schválení může být kvalifikováno jako spoluúčast nebo pasivní forma účasti na protiprávním jednání.

(viz bod 68)

Toto rozložení důkazního břemene se nicméně může měnit v rozsahu, v němž skutkové okolnosti, kterých se strana dovolává, mohou zavazovat druhou stranu k poskytnutí vysvětlení nebo odůvodnění, přičemž pokud tak neučiní, lze dospět k závěru, že důkazní břemeno bylo uneseno.

(viz body 50–53)

4. Skutečnost, že se podnik veřejně nedistancoval od protisoutěžní iniciativy, které se účastnil, nebo že tuto iniciativu neoznámil správním orgánům, má za následek podporování pokračování

5. Přestože s ohledem na možnost, že hlavní účastníci protiprávní kartelové dohody budou mít tendenci zmenšovat význam svého příspěví k protiprávnímu jednání a zvyšovat význam takového příspěví ostatních účastníků, je obecně namístě mít určitou nedůvěru k dobrovolným výpovědím hlavních účastníků, nic to nemění na skutečnosti, že tvrzení, podle kterého jsou uvedené výpovědi nespolehlivé, jelikož byly učiněny za účelem získání výhody na základě sdělení o neuložení nebo snížení pokut v případech kartelů a že vypovídající osoby měly z tohoto důvodu určitý zájem vypovídat v neprospěch ostatních účastníků kartelové dohody, neodpovídá logice, která je vlastní postupu podle sdělení o spolupráci. Požadování výhody na základě tohoto sdělení za účelem získání snížení pokuty totiž nutně nevede k podnětu předložit zkreslené

důkazy, pokud jde o ostatní účastníky dané kartelové dohody. Krom toho jakákoliv snaha uvést Komisi v omyl by mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce žadatele, a ohrozit tak možnost, aby tato osoba získala úplnou výhodu na základě sdělení o spolupráci.

(viz bod 70)

6. Dodržování zásady rovného zacházení musí být v souladu s dodržováním zásady legality, což znamená, že nikdo nemůže ve svůj prospěch uplatňovat protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby. Případná protiprávnost, ke které došlo ve vztahu k jinému podniku, který není účastníkem tohoto řízení, totiž nemůže vést soud Společenství ke konstatování diskriminace, a tedy proti-

právnosti ve vztahu k dotčenému podniku v řízení před uvedeným soudem. Takový postup by znamenal zakotvení zásady „rovného zacházení v rámci protiprávnosti“ a vedl by například k uložení Komisi povinnosti nepřihlížet k důkazům, kterými disponuje pro účely uložení sankce podniku, který se dopustil trestného protiprávního jednání, pouze z toho důvodu, že jiný podnik, který se případně nachází ve srovnatelné situaci, se takové sankci protiprávně vyhnul. Mimoto, jestliže podnik svým chováním porušil čl. 81 odst. 1 ES, nemůže se vyhnout jakékoliv sankci z důvodu, že ostatním hospodářským subjektům nebyla uložena pokuta, pokud situace těchto posledně uvedených nebyla předložena soudu Společenství k rozhodnutí.

(viz bod 77)